Kongelig Allernaadigfte OCTROYE For Det Islandfke SOCIETET Eller INTERESSENTSKAB.

KIÖBENHAVN,
Trykt udi Hans Kongel. Majeftets privilegerede Bogtrykkerie, 1747.

Vi CHRISTIAN den Siette af GUds Naade Konge til Danmark og Norge, de Venders og Gothers, Hertug udi Slesvig, Holſten, Stormarn og Dytmerſchen, Greve udi Oldenborg og Delmenhorſt. Giöre vitterligt; At ſom den Intereſſenterne udi den Islandſke Handel under 3die April 1733 paa bemelte Islands Beſegling af Os allernaadigſt meddeelte Octroye til dette indeværende Aars Udgang exſpirerer; Og ſamme Lands Beſegling, paa nye udi 10 Aar fra 1ſte Januarii 1743 til Aars-Dagen 1753 fremdeeles udi Een ſamlet Compagnie-Handling udi Vores Rente-Cammer den 16 April 1742 til offentlig Auction haver været opbuden; hvor da paa meerbemelte Lands Beſegling efterſkrevne Borgere og Indvaanere af Hörkræmmer-Lauget og Med-Intereſſenter her udi Vores Kongelige Reſidentz-Stad Kiöbenhavn imod aarlig Afgift 16100 Rdlr. Croner er bleven Höyſtbydende, efter den derom til Vores Rente-Cammer indkomne ſkriftlige Declaration, af 24de Maji næſtafvigt, nemlig:

Den Islandſke Handel overlades imod aarlig Afgift 16100 Rdlr. Croner til nu værende Islandſke Compagnies Intereſſentere udi 10 Aar.

DAVID JOHAN BERENTZ, HANS CHRISTIAN BROCK, NICOLAJ WESLING, JACOB BEUS, JACOB KLOG, LORENTZ REIMERS, DIDRICH MUNCH, OLLE HUULEGAARD, BERTEL JEGIND, PEDER SVANE, JOHAN KÖPKE, OLUF MANDIX, PEDER HUULEGAARD, CHRISTIAN LINDEMAN, JENS KLOG, PETER PETTERSENS Enke og Sönner, MATTHIAS HANSEN WASSARD, JENS JENSEN LAUSÖE, CHRISTEN SÖRRENSEN STUB, og PETTER JOHANSEN VALENTIN og Arvinger, hvilket deres giordte Bud Vi ved Vores allernaadigste Resolution af 25de April 1742 haver approberet; Altsaa have Vi bemelte Lands Besegling udi ommelte 10 Aar til forskrevne Vores Eedsorne Undersaatter med efterfölgende Privilegier allernaadigst villet overlade; saasom:

1.

Interessenterne, som udi Handelen indtages, skal være i Kiöbenhavn eller anden Steds i Dannemark Boesatte.

Handelen ville Vi allernaadigst overlade til forhen specificerede Interessenter og deres Arvinger, samt hvem af Vores Undersaatter, som de i dette Societet, enten nu eller herefter med sig indtager, dog at de i Vores Kongel. Residentz-Stad Kiöbenhavn eller andensteds i Vort Rige Dannemark, ere Boesatte.

2. Udi

2.

Udi fredelige Tider maae ingen andre Skibe fragtes til Havnernes Besegling, end dem som virkelig heri Staden hiemme hörer, hvor til Skipperne og Styrmændene her ere Boesatte, holder Dug og Disk, og ere Vores Eedsorne Unndersaatter, naar saa mange beqvemme Skibe, som til Hafnernes Besegling behöves, her ere at faae, eftersom Vi allernaadigst ville have denne Vores Residentz-Stads Indvaanere ved denne Handel og Seilads frem for andre prælereret; Men, naar ikke beqvemme Skibe her i Staden, efter Proportion og Hafnernes Beskaffenhed, ere at faae, tillades Societetet at fragte andre Vores Eedsorne Undersaatters Skippere og Skibe, dog skal Societetets Interessentere, naar GUD dem ved den nu værende önskelige Freds-Tiid velsigner, være forbunden af yderste Fliid og Ævne, see derhen, at saa mange Skibe her paa Stædet kand tillægges, som til Handelens Fortsettelse behöves, siden saadant kand geraade til deres og det almindelige Beste; Men om Vi med andre Potentater udi Krig skulle være begreben, og Skibene ey her vare at bekomme, da maae det dennem være tilladt, at fragte dem fra andre Riger og

Udi fredelige Tider at fragte de Skibe, som her i Staden hiemme höre, naar saa mange beqvemme Skibe som behöves, ere at faae.

Naar ikke beqvemme Skibe ere at faae, tillades at fragte andre Kongens Eedsorne Undersaatters Skibe.

Udi Krigs-Tider tillades at fragte Skibe fra andre Riger og Republiqver.

og Republiqver, paa det at Landets Besegling og Providering ey derudover skulle efterlades, dog saa længe de enten her eller hos andre Vores egne Undersaatter kand bekommes, tillades det ikke.

3.

Vahrene, som tilHandlingen behöves, skal indkiöbes udi Kongens Riger og Lande saa viit skee kand.

De Vahre hvormed Havnerne skal forsörges og sammesteds forhandles, skal Interessenterne være forpligtede udi Vores Riger og Lande, saavidt skee kand, at indkiöbe, og det ey være dennem tilladt andensteds fra at forskrive, noget af hvis her voxer og fabriqveres, til hvilken Ende de det behövende hos vedkommende Fabriqveurer eller af det almindelige Magazin i Tide skulle forlange; Thi i Fald det udi een eller anden Maade skulle befindes, at Societetet imod denne Vores allernaadigste Anordning handler, maae de vente for slig Forhold at vorde anseet, efter Sagens Beskaffenhed; Hvorimod Fabriqveurerne her i Staden skal være betænkt paa, at forskaffe deslige Vahre, naar de i Tide hos dem bestilles, baade til billige og taalelige Priiser, saa og af saa forsvarlig Godhed, at Interessenterne dermed kunde være vel betient, og at Indbyggerne udi Island intet derover skulle kunde have sig at besværge; Men, hvad

Fabriqveurerne derimod skal forskaffe Vahrene baade til billige og taalelige Priiser, saa og af saa forsvarlig Godhed, at Interessenterne dermed kunde være vel betient,

hvad Vahre, som ikke her vorder giordt, eller forarbeydede, maae de saa længe ingen sig her nedsætter dennem at forfærdige og levere, forskrive fra andre Stæder, og derpaa nyde frie Indförsel, for Told, Consumption og ald anden Besvær; Ligeledes nyder de deres Salt, som til Fiskeriet, samt Saltningen, og i andre Maader i Landet behöves, samt Meel, Bröd, Gryn, Jern, Viin, Brændeviin, Tobak, Tiære, og alt andet, som til eller fra Landet föres, og til Handelen forbruges, enten det her i Staden er at bekomme, eller fra fremmede Stæder hidföres, ligesom hidindtil fri for Told, Consumption og ald Paalæg, som enten er eller herefter paabydes kand; Saa tillader Vi og allernaadigst, at naar en Tönde inden Rigs Rug, ikke kand haves for ringere udi Vores Kongel. Residentz-Stad Kiöbenhavn end 16 Mark, maae det være Interessenterne tilladt, den behövende fremmed Rug til Meel og Bröd Toldfrie at indföre; Til hvilken Ende enhver Söe Kiöbstæds Magistrat eller Byefoged udi Siælland, Fyen, og Jylland skal beordres aarligen inden Julii Maaneds Udgang til Vores Rente-Cammer at indsende Byens fornemmeste Kiöbmænds Erklæring under de-

og at Indbyggerne udi Landet intet derover skulle kunde have sig at besværge.

Men hvad Vahre her ikke vorder giordte, maa fra andre Stæder forskrives, og derpaa nydes fri Indförsel for Told, Consumption og ald anden Besvær; ligeledes gives fri Indförsel paa Salt, Meel, &c.

Naar 1 Tönde inden Riigs Rug ikke kan haves ringere end for 16ten Mark, er det tilladt at forskrive Rug fra fremmede Stæder.

res Hænder, hvad Qvantum gammel eller nye forsvarlig goed Rug, de under 16 Mk. Tönden, med Fragt, og alle Omkostninger iberegnet, her i Staden, inden den næst paafölgende Sept. eller Octobr. Maaneds Forlöb kunde levere, hvorefter det da ved Vores Rente-Cammer vorder i Agt taget, om til Islands Provision nogen fremmed Rugs Indförsel, behöver at tillades eller ikke;

Med Told og Consumptions-Frihed maa ingen Undersleb skee under 1500 Rigsdalers Straf.

Ved hvilken forbemelte Told, Consumption og anden Frihed, dog ingen Undersleb maae begaaes under Et Tusinde Rigsdalers Straf til Vores Kongel. Fiscum, og Fem Hundrede Rigsdaler til Qvæsthuuset, hvor til det gandske Societet imod Regress, til Vedkommende bör være ansvarlig.

4.

Handelen skal drives af Kiöbenhavns Indbyggere, samt med deres Skibe.

Saa længe GUD forunder Fred, bör Udskibningen skee fra Kiöbenhavn.

Med Retour-Ladningen maa hen-

Og som denne Handel i henseende til Kiöbenhavns Fordeel og Opkomst skal drives af Kiöbenhavns Indvaanere, og deres Med-Interessenter, samt med deres Skibe, saaledes som udi forregaaende 2den Post er forklaret, saa bör og, saa længe GUD forunder Freeden, ald Udskibning til Island at skee fra Kiöbenhavn og ingen andensteds, men med Retour-Ladningerne maae de efter gammel Skik hensegle, hvor de finder

der deres Regning, og hvis som da her til Kiöbenhavn eller andre Vores Riger og Stæder deraf indkommer og losses, er ligeledes ved Indförselen som tilforn for ald Told og Besværing befriet, saa skal og de Vahre som fra Island hidkommer, naar de igien til fremmede Stæder udskibes imod 1 pro Cento Told, ligesom forhen fri passere, og om Societetet paa een eller anden Havn i Island behöver at bygge nye Huuse, da skal det være tilladt, saadant dertil behövende Norsk Tömmer og Bord i Norge at kiöbe, samt Huus at lade der sammenhugge, og før Told og anden Besværing Tienden alleene undtagen fri derfra til Island at udföre.

fegles hvor findes best Regning.

Hvad som udi Kongens Riger og Lande losses, er ved Indförsele for ald Told og Besværing befried.

Mens hvad deraf igien til fremmede Stæder udföres, deraf svares 1 pro Cto. Told.

Hvad Tömmer og Bord som til Huuse i Landet behöves, maa indkiöbes i Norge, og er befriet for Told.

5.

Societetet skal alleene være tilladt at handle, selge og kiöbe paa alle Havner og med de udi Landet, beliggende smaae Havne, Böyer og Øers Indbyggere, hvilken Handel de sig saa nyttig giöre maae, som de best veed og kand, og skal ingen, det være sig Indlændske eller Fremmede være tilladt, at handle enten paa Landet, eller udi Söen paa 4re Miile nær Landet, hvorimod Societets Kiöbmænd, bör under Skadens Er-

Societetet skal alleene være tilladt at sælge og kiöbe i Landet.

Ingen Indlendsk eller fremmede maa handle paa Landet eller udi Söen paa 4re Miil nær Landet.

ſtattelſe og anden vilkaarlig Straf, være forbunden, alle de Vahre at imodtage og betale, ſom Indbyggerne dennem tilbringe, ald den Stund ſamme befindes goede og forſvarlige Kiöbmands Vahre, at være.

6.

Ingen Underſaat eller andre tillades at bruge nogen Doggerie omkring Island, nærmere end 4re Miile, under Skib og Godſets Forbrydelſe.

Saa maae og ingen, hverken Vores egne Underſaatter, eller andre bruge nogen Doggerie omkring Island nærmere end 4re Miile runden omkring uden for Landet, under Skib og Godſes Forbrydelſe, hvor det antreffes; Ellers hvad Vores egne Underſaatter angaar, ſom med Vores allernaadigſte Tilladelſe ville bruge Doggerie 4re Miile fra Landet, dennem ſkal Intereſſent-Skabets Betientere uden nogen Kiendelſe affiſtere udi Nöd, og med ald Iver befordre deres Handtering, ſaa længe de ingen Handel i Landet eller deromkring imod deres Privilegier foretager, dog maae bemelte Doggere, ſom förer melt ikke tilhandle ſig af Landet eller Fiſke-Baadene, ſom ere ude at fiſke nogen slags Fiſk eller andet, det være ſig, hvad det være vil, uden at de vil agtes og ſtraffes ſom andre uprivilegerede Handlere.

7. Be-

7.

Betrædes nogen udi Havnerne eller nærmere Landet end 4re Miile, at drive nogen forbuden Handel eller Doggerie, da skal deres Vahre med Skibene være confisquerede og i Fölge Forordningen af 13 Maji 1682. til Interessenterne være hiemfalden, at forstaae, naar Opbringelsen og Dom med videre af dem er bekostet, i hvis Mangel de ellers bliver os selv reserverede og Os tildömmes; Men Persohnerne som der paa fahre, straffes efter Sagens Beskaffenhed paa Kroppen. Bemelte privilegerede Societet eller Interessentskab, maae og Magt have saadanne forbudne Handlere og Fiskere (det være sig af hvad Nation det være vil) at lade antaste, tilligemed de Vahre, som de haver med at fare, og sig dennem saa vidt muerligt er, bemægtige og opbringe og for Rætten der i Landet före, at de af Amptmanden eller udi hans Fraværelse af næste Øvrighed uden Ophold kand paadömmes, og hvilken af Parterne med samme Dom ey er tilfreds, da bevilges hannem at indstevne samme Dom for Ober-Admiralitetet og det antastede Gods, Skib og Folk at hidföre hvor de uden ringeste Ophold af Ober-Admiralitetet skal paadömmes og

De som betrædes at drive nogen forbudden Handel eller Doggerie, nærmere end 4re Miile Landet, deres Vahre med Skibene skal være confisqverede.

og ſkal Syſſel-Manden, i hvis Syſſel, ſaadanne forbudne Handlere antreffes, under Beſtillings Fortabelſe og anden vilkaarlig Penge-Straf, efter Sagens Beſkaffenhed, forpligtet være, med ald Magt dette Societet eller Intereſſentſkab at være behielpelig, ſamme Perſohner eller Skibe, at optage og paakiende, dog paa Sagſögerens Bekoſtning.

8.

Strandede Vrag ſom udi Söen forrefindes eller til Landet opdriver, tildömmes Kongen.

Paa det ellers vedkommende Syſſelmænd og Rettens-Betientere, naar det maatte hende ſig, at et eller andet Skib, under Island ſtrandede Vrag udi udi Söen forefandtes eller til Landet opdrev, ikke ſkulle have Aarſag ſig med U-videnhed at undſkylde, hvorleedes de ſig dermed ſkal forholde og hvem ſamme tilhörer, da bliver det herved, i Fölge Vores allernaadigſte Reſolution af 30 Januarii 1742. Eengang for alle anordnet, at ſaa ofte noget af deslige forefalder, haver vedkommende Rettens-Betientere Os (og ikke Compagniet) ſamme at tildömme ſaaſom Strand-Rettigheden over heele Landet Os alleene, ſom een Kongl. Regale tilhörer.

9. In-

9.

Intereſſent-Skabet ſkal og ſelge og kiöbe overalt i Landet efter den in Anno 1702 allernaadigſte udgangne Taxt, og det med ret Allen-Maal og Vægt, og ſkal de og deres Betiente ſig venlig og med god Omgiængelſe imod Landſens Indbyggere Geiſtlige og Verdslige forholde, ſaa at ingen med Billighed kand have Aarſag ſig over dem at beſværge, og ſkulle herefter nogen u-rigtig Allen, Skaale-Vægt, Lod eller Bismer, findes i nogen HandelsBoed hos Kiöbmanden, ſkal Intereſſenterne imod Regreſs til deres Fuldmægtiger være forfalden udi Et Tuſinde Rigsdalers Straf, hvilke Böder af Stædets Amptmand eller nærværende Øvrighed under deris Beſtillings Fortabelſe ſkal paaagtes, inddrives, og til fattige Indbyggere efter rigtig Beviis uddeelis. Hvad ellers i Særdeeleshed de Vahre anbelanger, ſom udi Taxten ikke til nogen vis Priis, har været at faſtſætte, da forbindes Societetet her udinden ſaaledes med Indbyggerne at forfare, ſom Billighed medförer, og de, i Fald nogen beföyed Klage des Aarſag imod dennem maatte indkomme, ville agte at tilſvare.

Overalt i Landet ſkal ſelges og Kiöbes efter Taxten 1702, og det med ret Allen, Maal og Vægt.

Compagniets Betiente ſkal med venlig Omgiengelſe omgaaes Indbyggerne.

Ingen falſk Alen eller Vægt maa findes udi nogen Handels-Bod, under 1000 Rigsdalers Straf.

De Vahre ſom udi Taxten ey til nogen viſs Priis ere faſtſatte, dermed ſkal ſaaledes med Indbyggerne forfares, ſom Billighed medförer.

10. So-

10.

Landet ſkal forſynes med gode dygtige og u-forfalſkede Vahre, og det ſaa riigelig ſom til LivesOphold giöres fornöden.

Societet ſkal forſiune Hafnerne med goede dygtige og u-forfalſkede Kiöbmands Vahre og det ſaa riigeligen med de Vahre udi Synderlighed, ſom til Livs Ophold, fornöden Bygning i Landet, ſamt Fiſkeriets og Landets Arbeids Fortſettelſe giöres fornöden, at ingen derover kand have billig Aarſag ſig at beſværge, men, at hver og een kand for Betaling bekomme det, ſom hand behöver, dog ville vi hermed have giort fölgende Anordning: (1) Ihvorvel de til Island ankomne Vahres Bonité af Syſſelmændene og tiltagne Eedſorne Mænd bliver beſigtigede, ſaa ſkal dog paa alle ſaadanne udſendende Vare, i Fölge Vores allernaadigſte Reſolution af 30te Januarii 1742 naar förſt Societetet deres Generale Angivelſe aarlig haver forfattet, ſiden for et hvert Skib i ſær indleveres een ſpecial Angivelſe over alt hvad det haver inde, Skibs-Proviſionen alleene undtagen, hvilken Angivelſe den paa Skibet fahrende Kiöbmand ædelig ſkal paategne, at det, ſom derudi er ſpecificeret altſammen herfra, for at komme til Island udgaar, derneſt ſkal og den ved Indladningen værende Told-Betient under ſin Haand og Æd derpaa atteſtere, at hand har ſeet

For et hvert Skibs indtagende og udſendende Vare, ſkal giöres ſpecial Angivelſe, hvilken Kiöbmanden, ſaa vel ſom den ved Indladningen værende Betient ſkal beedige.

feet alle de anförte Ting ere blevne indladte, og at hand ved Forſegling og Aabning videre i agttager, at dermed, indtil Skibet er paſſeret Toldboden ingen Forandring bliver foretaget, thi forinden sligt til Vores Rente-Cammer vorder indſendt, bliver det ingenlunde tilladt at Skibet igiennem Toldboden maae paſſere, og i Fald ved Skibets Afſegling, naar Vi det paa een eller anden Maade lod efterſee mindre ſkulle befindes, end angivet er, ſkal de Vedkommende, ſom ommelte Atteſter haver udſtæd, ſtraffes paa deres Livs-Tiid udi Fæſtningens Slaverie. (2) Til deſto meere Vished, at og de overſendende Vahre ere forſvarlige, og paa det Indbyggerne ikke ellers ſkulle gives Leylighed, heller at ville handle med Fremmede end Compagniet, det de og ſelv fik at hemme eller lade ſig befalde, ſkal det fornemmeſte ſom Korn-Vahre og deslige beſigtiges ved 2de dertil af Magiſtraten udmelte, og ey ſelv i Compagniet værende goede Kiöbmænd, naar det indſkibes, hvilke 2de Kiöbmænd forbemelte Angivelſe for et hvert Skib haver at atteſtere, at de dem foreviiſte, og derudi anförte Vahre er godt og forſvarligt Kiöbmands Gods, ſamt at paa deſſen Bonite, i Andledning af

De överſendende Vahre ſkal beſigtiges ved 2de gode Kiöbmænd, ſom af Magiſtraten udmeldes.

af Forordningen eller Taxten af 10de April 1702. intet har været at udſette, da om, ſiden anderleedes befandtes, ſkulle de og ſelv det manglende betale.

11.

Ved indfaldende slette Fiſke-Aar, eller Indbyggerne lide Skade paa deres Qvæg, maa dem ingenlunde vegres for reede Penge, hvis de til Livs Ophold og Nærings Fortſettelſe, behöve.

Naar der ellers maatte indfalde slette Fiſke-Aar eller Indbyggerne lide Skade paa deres Qvæg, at de ikke haver Vahre i Betaling at indlevere, maae dem ingenlunde vegres for reede Penge eller anden fornöyelig Værdi, at nyde Meel, Liiner, Baade-Tömmer og fornöden Fiſke-Redſkab til deres Livs-Ophold og Nærings Fortſettelſe; Ydermeere, om GUD ſtraffede Landet med Fiske-löſe Aar eller Qvæget maatte bortdöe, ſaa Indbyggerne ikke kunde kiöbe det Fornödne, bör og Societetets Intereſſentere at komme dem til Hielp med deres Livs Ophold, indtil de det et andet Aar af GUds Velſignelſe kand betale, hvilken Undſetning dog ikke Indbyggerne maae anſee, ſom at Intereſſent-Skabet skal underholde dem, enten de arbeydede og ſögte deres Næring eller ikke, men naar Intereſſenterne anskaffer, hvis de behöver for Betaling, efter Taxten og undſetter dem, bör de og alle arbejde, og være flittige, ſamt ikke underſtaae ſig enten at ſelge til u-frie Handlere eller til Skibs-

Udi Fiſke-löſe Aar, eller naar Qvæget maatte bortdöe, bör Indbyggerne kommes til Hielp med deres Livs Ophold, indtil de det et andet Aar kan afbetale, hvilken Undſetning Indbyggerne dog ikke maa misbruge.

Indbyggerne bör arbeyde og være flitti-

Fol-

Folkene nogen deres Vahre imod Reede-Penge, og igien tilbyde Kiöbmændene samme Reede-Penge for Vahre, men ligesom Interessenterne ere forbundne at handle oprigtig med Indbyggerne, bör de og være forpligtede til det samme imod Interessenterne, under vilkaarlig Straf eller deres Midlers Forbrydelse, efter Sagens Beskaffenhed, saasom den eene bör sörge for den andens Conservation, paa det de alle kand nyde Lykke og Velsignelse, og skulle da Interessentskabet, som för er meldt ikke til Fornödenhed forsiune een eller anden Havn med saa gode og dygtige Kiöbmands-Vahre, som Taxten tilholder, og saadant udi de fahrende Kiöbmænd og Betienteres Overværelse lovlig beviises, da skal Societetet være forfalden at svare vilkaarlig Penge-Straf til Fire Hundrede Rigsdaler mindre eller meere efter Sagens Beskaffenhed, de Fattige og Indbyggerne i Districtet til Deeling, at de derfor deres Skade kand opreise; Men skulle det tildrage sig, at nogle af de didbringende Vahre udi Skibet paa Hen-Reisen blev ankomne eller bedervede, desligeste de paa Havnerne efterliggende Vahre maatte tage Skade, at de ey for gode Kiöbmands Vahre kand ansees,

ge og arbejde, og ikke understaa sig at selge til ufrie Handlere deres Vahre under vilkaarlig Straf,

Naar Interessentskabet ikke forsyner een eller anden Havn til Fornödenhed med gode og dygtige Kiöbmands Vahre og det lovlig beviises, er det forfalden udi Penge-Straf 400 Rd. mindre eller meere efter Sagens Beskaffenhed.

Naar de til Landet henbringende Vahre paa Henreysen udi Skibet tager Skade, eller de efterliggende Vah-

re ey for gode Kiöbmands Vahre kand anfees, ſkal Indbyggerne ikke paabyrdes ſamme efter Taxten at andtage

skal Indbyggerne ikke paabyrdes ſame Vahre efter Taxten at andtage, til hvilkenEnde den neſteSyſſelmand ved hver Havn bör tilligemed tvende af Diſtrictet der til aarligen paa Tinget udvalde og Eedſorne Mænd,ſaa ſnart noget Skib ankommer, ſtrax efterſee alle deri befindende Vahre, og om nogle deriblant maatte findes bedervede og uforſvarlige, da derpaa at ſette en billig og ringere Priis, end den ſædvanlige Taxt medförer,

De Vahre ſom findes bedervede, skal ſettes en ringere Taxt paa.

Intereſſentskabet forbydes under 100 Rdlr. Straf at ſelge nogen Vahre förend de udi Landet ere efterſeet.

hvorved det Intereſſent-Skabet ſtrengeligen og under Et Hundrede Rigsdalers Straf forbydes, enten noget at ſelge för ſaadan efterſyn er ſkeed, eller de uforſvarlige befundne Vahre höyere end efter den giordte Vurdering at afſætte; Skulle og nogen Øfrigheds Perſon her udi med nogen ſee igiennem Fingre, bör hand derfor uden ringeſte Anſeelſe i nogen Maade have ſit Embede forbrudt.

12

Kongens Jordebogs Indkomſter og Landskyld med videre, skal indleveres til den Havn udi hvis Diſtrict Jorden ligger,

Vores Jorde-Bogs Indkomſter og Landſkyld, Skibs Abbatter og Mandtals-Fiſk, Smöer Leyer, med andre vores Rettigheder og Reſtantzer ſkal indleveres til den Havn, udi hvis Diſtrict Jorden ligger og Baadene fiſke, ſom ſaaledes igien af Intereſſent-Skabet til hvert

hver Aars 11 Decbr. tilligemed den Aarlige udlovede Forpagtnings Summa, her i Kiöbenhavn ſkal betales, til den Priis ſom forhen haver været, nemlig:

For hver Skippund Fiſk 6 Rixdlr. Een Alen Vadmel 12 ß, Et par Hoſer 7 ß. Een Tönde Lax 6 Rdlr. Een Tönde Smör 9 Rdlr. Een Tönde Tran 9 Rdr. og det udi Danſke Croner; Hvad ellers Landſkylden paa Weſtmanöe angaar, da bevilge Vi allernaadigſt, at Vores Jordebogs viſſe og u-viſſe Indkomſter med Skibs Abbatter og Fiſkerie paa ſamme Øe, maae til Intereſſent-Skabet overlades, i fölge af Vores Allernaadigſte Reſolution af 26 April 1742 paa ligemaade, ſom det tilforne de Islandſke Intereſſenter paa ſamme Havn forundt været haver, og det udi forommeldte 10 Aar, imod at de deraf Aarligen, til Vores Caſſa erlægger Toe Hundrede Rigsdaler Croner, ſamt holder de ved denne Øe befindende 14 Inventari Baade i vedbörlig og forſvarlig Stand.

ſom Intereſſentskabet til hver Aars 11 Dcbr. tillige med Forpagtnings Summen betaler.

Weſtmanöe Landskyld overlades til Intereſſentskabet, imod aarlig Afgift 200 Rdr. Croner, ſamt at holde de 14 Inventarii baade, i vedbörlig Stand.

13.

Saa maae ey heller Intereſſenterne, uden ſær Bevilling nogen Efterliggere om Vinteren lade efterligge, uden alleene paa Weſtmanöe, hvor Efterliggerne, liigeſom hidindtil har været Skik,

Efterliggere om Vinteren maae ikke være uden alleene paa Weſtmanöe.

Skik, til Baadenes Udgiörfel med videre giöres fornöden, hvorved det og fremdeeles forbliver; Ey heller til nogen Islænder lade udlevere nogen Vahre, dennem om Vinteren at forhandle eller udprange under Et Tufinde Rdlr. Straf for hver Efterligger, eller hver Islænder, de nogen Vahre betroer for fig at forhandle, faafom fligt ikkun foraarfager Bondens Ruin, hvorfore Øvrigheden herover haver at holde ald faadan Misbrug at forekomme, derimod maae og ingen af Indbyggerne udi Island efter Kiöbmandens Affegling fra deres Hafner, være fig Geiftlig eller Verdslig Øvrighed, eller nogen anden underftaae fig at aabne eller aabne lade Societets tilhörende Huufe, og der udtage, eller udtage lade enten Vahre, Penge eller Penges Værd, under hvad Prætext det være kunde, med mindre faa fkeede, at Indbyggerne formedelft een eller anden tilftrækkelig Aarfag eller Skiibes Udeblivelfe nefte Aar, fkulle lide Mangel paa Livets Ophold, og ey anderledes kunde blive hiulpne, i hvilket Tilfælde Indbyggerne haver förft at tage et Lov-Skikket Tings-Vidne, om den nærværende Fornödenhed og derneft föge vores Amtmand eller Landfoged, og om diffe ere alt forlangt

fra-

Der maae ey heller udleveres Vahre til nogen Islænder om Vinteren at forhandle eller udprange under 1000 Rdlr. Straf.

Indbyggerne maae ikke efter Kiöbmændenes affegling, aabne Societetets Huufe og der udtage Vahre, Penge eller Penges Værd, uden tilftrekkelig Aarfag og før Mangel paa Livets Ophold,

Paa hvad Maade Indbyggerne udi höyftnödvendig Tilfælde, bör aabne Handels Hufene.

fraværende, da andre vores Betiente, for at overvære Aabnelſen, da de til ſig tager 4re af de beſte Vederhæftigſte og Oprigtigſte Mænd i Diſtrictet, ſom ved rigtig Vægt og Maal, eenhver ſin Nödtörftighed ſkulle levere, kunde da de trængende, hvis de i ſaa Maade bekommer, formaae ſtraxen at betale, bör ernefnte Betiente, og de hannem adjungerede Mænd, Betalingen til ſig annamme, og Kiöbmændene der for Regenſkab ſvare, hvis ikke, haver de ved Kiöbmandens Andkomſt, at tilſtille hannem Fortegnelſe paa alt hvis ſaaledes er udleveret, og det ſaa nöye og rigtig, ſom de det med höyeſte Eed bekræfte kand; Forſeer ſig nogen herimod da betaler den eller de Skyldige Fem Hundrede Rigsdaler Straf, til lige Deeling imellem Societetet og Diſtrictets Fattige, og derforuden betaler alt hvis Kiöbmanden af ſine Vahre ſavner, og ſkal Amtmanden ſtrax ſkaffe ſlige Straf-Bôder fra de ſkyldige inddrefne.

14.

Intereſſenterne maae ingen Fiſker-Baade holde udi Landet, ey heller leye nogen af Land-Folket til at fiske for dennem, ikke heller maae de nedſette Lodder udi Stranden, Landfolket til

Intereſſenterne maa ingen Fiskebaade holde udi Landet.

Skade, men med deres eget Folk og Jouller, maae de u-behindret fiſke udi deres Diſtrict, hvor det ikke ſkeer Indbyggerne til Indpas.

15.

Kongens Betiente og andre ſom eragtes fornödentil Landet at henſende, ſkal föres frem og tilbage foruden nogen Vederlag, desligeſte Landets Indbyggere ſom ville herhid reyſe, dog bör de alle ſelv forskaffe ſig Underholdning, og maa de ingen Vahre til eller fra Landet före.

De ſom paa Vores Vegne at befale haver, være ſig Amptmand, Foged eller andre ſom Vi eragte Allernaadigſt fornöden til ſamme Land at henſende, ſkal Societetet være forpligtet at lade före frem og tilbage foruden nogen Vederlag, desligeſte og Landets Indbyggere, ſom ville her til Riiget hidreyſe, dog de enten Vores Betiente eller andre ſom ſaaledes reyſe her imellem, bör ſelv forſkaffe deres Underholdning, og maae de ingen Vahre til eller fra Landet före, uden til deres egen Huusholdnings Fornödenhed, langt mindre nogen Handel derudi Landet drive, under ſamme Vahres Forbrydelſe, og den Straf, ſom andre u-privilegerede Handlere ere underkaſtede.

16.

Hvad Mineralier og andre Rariteter ſom udi Landet findes holdes Hans Majeſt til beſte og med Skibene hidföres.

Hvad Mineralier og andre Rariteter, af Fiſk, Fugle eller Dyr, ſom derudi Landet findes, ſkal Intereſſenternes Betientere, hvor det dennem forekommer, holde Os til beſte, og ſlige Ting med deres Skibe lade hidföre, til vores Kongl. Reſidentz-Stad Kiöbenhavn.

Lige-

Ligeledes bör Societetet ved deres Skibe, hvis Falke Vi fra Island lader komme, aarligen uden nogen Betaling fri hidbringe, og ikke alleene til dennem ſkaffe goed og beleylig Plads, men end og fornôden Rum, til det levende og slagted Qvæg, ſaavel ſom Sække med Höe og andet, ſom ſædvanlig medfölger, og til Falkenes Underholdning og viidere Fornödenhed udfordres; Saa bör de ogſaa aarligen hen og tilbage bringe een Falconeer-Meſter og tvende Knegte, og dennem ſaavel paa Skibet, ſom udi Island, mens de ere paa Reyſen fri Koſt at forskaffe, hvilken Falconeer-Meſter og Knegte nyder en billig Föring, dog at ſamme ikke overgaar 10 Skipp. Fisk og 1 a 2de Tönder ſaltet Torsk. Det Skib, ſom Falkene ſkulle före, bör Intereſſentſkabet, ſaa betiids fra Island lade afgaae, at ſamme i rette Tiide kunde andkomme, og Falkene igien vorde forſendt.

Hvad Falke ſom aarlig fra Landet hidbringes, ſkal udenBetaling overföres, med videre.

17.

Islænderne ſkal, ſom meldt er, ey med nogen anden, hvem det og være maae, enten paa Landet, eller uden for Landet i Söen, Havner eller Fiorder, eller nogen andenſteds være tilladt at handle, kiobe eller ſelge, uden ale-

Islænderne ſkal ey med nogen anden handle, kiöbe eller ſelgeend med Societetets Kiöbmænd, under

Straf som Taxten tilholder.

alleene med Societetets Kiöbmænd og Fuldmægtiger, eller nogen Fisk af deres Baade at selge, naar de med dennem ere ude at fiske, under Straf, som Taxten tilholder; Men om det hender sig, at et Skib ikke kommer paa sin Havn i rette Tiide, eller Vahrene som begiertes, enten ikke vare at bekomme paa Hafnen, eller og ikke vare saa gode, at Indbyggerne udi bemeldte District dermed kunde være fornöyede, hvilke begge Deele Interessentskabet, dog af yderste Evne skal stræbe at forekomme, da maae Indbyggerne söge de andre nesthosliggende Havners Beseglere, og af dennem kiöbe deres Nödtörft, og skal Syssel manden af yderste Magt holde herover, at ingen Handel skeer med Fremmede, og ikke dölge nogen ulovlig Handel med Almuen under hans Bestillings Fortabelse. Skulle hand og selv herimod drive nogen u-loflig Handel, da skal hand derforuden være undergiven en vilkaarlig Penge-Straf, efter Sagens Beskaffenhed, hvoraf den halve Deel til Angiveren skal være forfalden, og den anden halve Deel til Societetet.

Sysselmanden skal af yderste Magt holde over at ingen Handel skeer med Fremmede, og ey heller self drive nogen ulovlig Handel.

18.

De Vahre som Islænderne udi Hafnens Kramboed indleverer, skal være gode

gode og dygtige Kiöbmands Vahre, nemlig: Reen u-kaften u-malt og u-froffen Fifk, fom Bloed-Beenene ere vel affkaarne, tree Leed neden forNav-len, reen og klar Tran, gode Mands Hofer og Vanter, Hoferne en Siællands Alen lange, og deres Viide derefter, Vadmelet toe Islandfke Alen breed, og andre Vahre iligemaade gode og dygtige, hvis Vahrene anderledes befindes, fkal Intereffenternes Kiöbmæd ey pligtig være dennem at annamme, og ellers til Handelens Befordring fkal Indvaanerne udi Island vorde tilholden at forarbeyde deres UldenGoeds vel efter det af Cammer-Collegio approberede Maal og Modell, og levere de 4re Parter af deres Enkel-Baands Gods udi Hofer, og den 5te Part udi Vanter, alt dygtigt og vel conditioneret og derfor betales efter Taxten.

Vahrene fom Islænderne leverer fkal være gode og dygtige Kiöbmands Vahre.

19.

Paa det Societetets Kiöbmænd og Betientere ey udi Island over deres rette Tiid fkal opholdes og blive beliggende, fig til Skade og Forfömmelfe, da fkal Indbyggerne og Almuen paa Landet, pligtig være til Kiöbmændene, hvis de fkyldig bliver udi betimmelig Tiid at betale, nemlig: paa Fifker-Havnerne, inden 20 Julii, og paa Slagter-Hav-

Til hvad Tiid Indbyggerne bör betale hvis de blir fkyldige.

nerne inden 22 Augusti, eller og det allerseeneste 8te Dage efter fornefnte Termin.

20.

Naar Interessenterne haver nogen udi Island at tiltale, skal det skee efter Lands Lov og Ret.

Naar Societetets Interessentere eller nogen af deres Betiente nogen udi Island kand have at tiltale enten for Gields Sag eller andet, da skal saadant skee efter Lands Lov og Ræt, og ikke anderledes, og det uden lang og ubillig Ophold, hvormed Øvrigheden udi Landet, skal have Indseende, som de agter at svare, om nogen Klage-Maal der over paakommer.

21.

Hans Majst. vil allernaadigst handthæve og forsvare Societetet udi Handelen.

Ville Vi allernaadigst handthæve og forsvare, dette privilegerede Societet og dessen Interessenter udi deres Handel, saa at dennem hverken af andre vores Undersaatter eller Fremmede nogen Indpas skee skal.

22.

Indbyggerne udi Landet tillades at velge sig hvilken Havn de herefter beqvemmeligst vil og kand söge, dog skal iamoffentligen til kiende gives hvilken Havn

Og i hvorvel Vi allernaadigst ville, at alle Havne, ligesom det hidindtil brugelig været haver, aarligen herefter bör besegles, og at et vist District, som tilforn, ved hver Havn skal forblive, saa dog i Henseende til, at Indbyggerne mange Steds derved skal være besværgede, at de ikke til den dennem nermeste og beqvemmeste Havn ere henlagde,

lagde, hvilket og ſtoer Diſput, U-roe, Tiid og Penge ſpilde imellem Indbyggerne og Kiöbmændene ſkal have foraarſaget, tillades det Allernaadigſt, ligeſom udi forrige Forpagtnings Aaringer ſkeedt er, at Indbyggerne udi Landet maa velge ſig, hvilken Havn de herefter beqvemmeligſt vil og kand ſöge, dog ſkal ſamme efter offentlig giordte Advarſel ſtrax tilkiendegives, hvilken Havn de herefter vil holde ſig til, ſaavel til Diſtricternes Faſtſettelſe, ſom og paa det at Societetets Intereſſenter, der efter med Udreedning og Skiibs Befragtning ſig kunde vide at rette. de herefter vil holde ſig til.

23.

Efter Vores Höyſtſalige Hr. Faders Allernaadigſte Reſolution, af 3 Febr. 1721. bliver Intereſſentſkabet forbudden ey nogen Islandſk Uld at udföre til fremmede Stæder, förend det Os Allerunderdanigſt er tilbudden, om Vi ſamme til vores Manufacturer kunde behöve. Forbuden, ey nogen Islands Uld til fremmede Stæder at udföre för end den HansMajeſt. förſt er tilbuden.

24.

De fragaaende Forpagtere ſkal ſaaſnart ſkee kand og uden Ophold, levere Societetets Intereſſenter en rigtig og ſpecial Forklaring over deres paa Havnene ef- Det fragaaende og tiltrædende Compagnie vedkommen-

de, hvad de imellem hinanden kand have at afgiöre.

efterliggende Gods, hvilket de udi Societetet tiltrædendeIntereſſenter ſkal imodtage efter den Priis, ſom ſamme Vahre efter deres ſandfærdige Regninger og Böger, ere indkiôbte for og med paagaaende Omkoſtninger, og Fragt haver koſtet dem der i Landet, undtagen Korn-Vahrene, hvilke i Henſeende til den Forſkiel paa Priſen, hvorfore de ere indkiöbte, og nu derpaa her i Staden kand befindes, ſkal betales, efter Priſen, ſom haver været de 3de ſidſte af de fragaaende Forpagteres, og det förſte af det tiltrædende Societets Forpagtnings Aar, hvilke 4re Aars Kiôb ſkal ſammenlægges, og derefter for at ſee begge Parter, ſaavel den fragaaende ſom tiltrædende nogenleedes holden, andslaaes til ¼ Part, imod alle 4re AarsKiöb,hvorefter Societetets Intereſſentere, ſamme Korn eller Meel-Vahre andtager, og skal ſaaledes være tiltænkt foreskrevne efterliggende Gods at betale udi 2de Terminer, ſaaſom den 1ſte til 1ſte May eller förend Skiibene affegler Anno 1743. og den anden Termin eller ſidſte halve Part, ſom skal ſtaa til Securite for Vahrenes Dygtighed,at betales til 1 May eller förendSkiibene affegler 1744. Iligemaade beholder Societetets Intereſſentere

re de paa Havnerne befindende Kiöbmands Huuſe og Inventarium efter den derpaa i Island indeværende Aar tagende Vurdering og ſettende Priis, hvilke ligeledes til foreſkrevne Terminer betales, og for ald Betalingen bliver det hele Intereſſentſkab Caution. Men skulle de tiltrædende Intereſſentere ikke finde ſame Huſe og Inventarium af Værdi efter Taxeringen, og de efterliggende Vahre ved Bonité, Tal og Vægt, ſamt Maal, ſaa rigtig ſom de dennem bliver anfört, og de derved finder ſig fornærmet, da ſtaaer det dennem frit for, ved Amptmanden eller den derved Stædet beskikkede Øvrighed at lade udnævne 8te ærlige forſtandige, og u-villige Mænd, hvilke udi Syſſelmandens Overværelſe skal ſaaledes, ſom de med en god Samvittighed vil bekræfte, vurdere Huuſene og Inventarierne ſamt taxere, hvad de efterliggende Vahre kand være mindre værd end de ere anförte til, eller forringede udi Boniteten imod lovlig Kiöbmands Vahre, og den derpaa ſatte Priis, ſom da udi den ſidſte Termin af Betalingen skal komme til afslag, ſaa skal og de fratrædende Forpagtere, indlevere til Societetets Intereſſentere rigtig Reſtance Roulle over deres udi Hafnernes Diſtricter u-

de-

deſtaaende Reſtancer, af hvilke Reſtancer, ſaa vidt deraf det ſidſte Aar til viſſe Folk er betroed skal betales til 1ſte May 1743. $\frac{1}{3}$ Part, og det övrige ſom deraf ved Skibenes Andkomſt vorder inddrevet til den 11te Decbr. neſt efter; Hvad ſig de övrige Reſtancer angaaer, da skal Interſſenterne i Societetet giöre deres Flid, at ſamme inden 6 Ugers Forlöb efter Skibenes Andkomſt paa Havnen kand blive betalt, og hvis ikke det skeer, skal Kiöbmanden, ſom Hafnen beſegler, ſtrax give en Liſte til Syſſelmanden med vedbörlig Beviis derpaa, hvorefter Syſſelmanden, uden Ophold efter Allernaadigſte udgangne Forordning af 10de April 1702 ſamme ved lovlig Adfærd, og paa de skyldiges Bekoſtning hos de formuende skal indſôge, og hvis betales til Kiôbmanden leveres, men over de uformuendes Gield forhverver hand til en Rigtighed for ſig paa de fragaaende Forpagteres Bekoſtning lovlig Tings-Vidne, til Beviis at intet er at faae; Skulle ellers Societetets Kiôbmænd forſômme Reſtancerne ſaaledes at inddrive og ikke dermed lovlig omgaaes, at forskaffe Beviis for Misbetalingen, bôr de at giôre fuld Betaling til 11 Dec. 1743. og hvis at Syſſelmanden skulle fin-

findes uvillig herudi, ſtraffes hand efter forberôrte Forordning.

25.

For den efterſtaaende Fisk eller andre Islandske Vahre, ſaavidt for gode Kiöbmands Vahre, kand andtages, nyder de fragaaende Forpagtere af Societetets Intereſſenter billig Betaling ſaaledes. ſom de beſt kunde eenes om, men hvis de ikke skulle kunde foreenes bôr Societetet fôre ſamme efterſtaaende Fisk, for de fragaaende Forpagtere for ſamme Fragt, ſom de for Aaret 1743. betinger for ſit eget, dog at det ey overgaaer ¼ Part af et Skibs Lading.

Ligeledes det fragaaende og tiltrædende Compag. vedkommende.

26.

Og ligeſom Intereſſent-Skabet nu efter foregaaende 24 Poſt, skal fornôye og af betale de fratrædende Intereſſentere deres udi Island efterliggende Vahre, Huuſe Inventarier og Reſtancer, ſaa skal og Efterkommerne, om Intereſentskabet skulle ophôre, betale til Societets Intereſſenter naar de fratræder Handelen, forbemeldte Huuſe, Inventarium, efterliggende Gods, og Reſtancer, paa ſamme Maade, ſom næſt foregaaende 24 Poſt tilholder og forklarer.

Paa ſamme Maade ſom nu det forrige Compagnie aftræder, ſkal og nu værende Intereſſentſkab af Efterkommerne fornöyes, om det ſkulle ophöre.

27.

Med forreskrevne Conditioner og Vil-

Societetet maae bruge denne Handel udi 10 Aar imod 16100 Rdr. Croner som betales hver Aars 11 Dcbr. samt Falkene uden Betaling at hidbringe, og det uden nogen Befrielse for Misfangst af Fiskerie, Forhindring af Iis samt om Qvæget skulle bortdöe, eller i andre Maader, undtagen om Krig skulle indfalde, og Skiibe af Fienden blev borttagen eller ruineret, da efter Sagens Beskaffenhed udi Forpagtningen kand ventes Moderation.

Vilkaar maae Societetets Intereſſentere bruge denne Handel udi 10 Aar atregne fra Nye Aar 1743. til Aarsdagen 1753. imod den derafudlovede Forpagtnings Afgift 16100 Rdlr. Croner, samt Vores Falke uden nogen videre Betaling aarligen fra Holmens Hafn at hidbringe, hvilke Sexten Tusinde Et Hundrede Rigsdaler Societetet til hver Aars 11 Dc. udi Vores Zahl-Cammer promte udi Danske Croner skal erlægge, og det uden nogen Befrielse enten for Misfangst af Fiskerie, ved den Gröndlandske Iises Forhindring, eller Vandheld med Qvægets Bortdöd, eller i andre Maader, undtagen om Kriig skulle indfalde, at deres Skibe af Fienden blev borttagen, eller ruineret og sligt noksom bliver beviisligt giordt, da Intereſſentskabet, som Ulykken i saa maade treffer, sig Moderation i Forpagtningen efter Sagens Beskaffenhed kand have at forvente, Vi ville og allernaadigst have Intereſſentskabet forsikkret at dersom Kriig skulle paakomme, deres Skiibe da med Convoy til og fra Island i rette Tiide i Maymaaned skal vorde

Udi Kriigs Tiider forsikres om Convoy.

forsiunet, til hvilken Tiid de da og skal være færdig, eller betale Omkostningerne om Convoyen sig længere efter dennem maatte opholde, over alt skal

det

det heele Societets Intereſſentere een for alle og alle for een være OsSuffiſant og Skadeslös Caution, ſaavel for Haunernes providering, ſom i forberörte Octroyens 10de Poſt er meldt, ſom og for den aarlige Afgift og Forpagtnings Summa, ſampt hvis de af Vores Jordebogs Indkomſter i Island have annammet, og efter den 12 Poſt ſkyldige ere at ſvare. Derimod ſkal Intereſſentſkabet hos den eller de af Societetets Intereſſentere, ſom ikke for ſig ſelv kand eller vil ſvare, udi de ſkyldiges Midler og Effecter, ſaa vidt ſom til denne Islandſke Handel henhörer, nyde ſamme Forſikring og Ret, ſom Vi ſelv efter Vores Allernaadigſte Forordninger, for Vores Fordringer bör have, ſaa at Hoved-Mændene ikke maae pantſette ſine udi Intereſſentſkabs Handelen havende Effecter og Portioner værende ſig u-forhandlede eller tilkiöbte Vahre, Inventarium og Handels-Huuſene eller Reſtancer i Landet, mens ſamme at være og forblive u-forpandtet, til Intereſſent-ſkabets Skadeslös Sikkerhed, dog at det ſtrax til alles Efterretning, bliver offentlig bekiendtgiordt, ſaadan pantſetning, herefter at være forbudden og u-gyldig; Og ſom Intereſſenterne udi Societetet Os

Det heele Intereſſentſkab, een for alle og alle for een, ſkal være ſuffiſant og ſkadeslös Caution ſaa vel her for Landets Providering, ſom og for Forpagtnings Summen med videre.

Intereſſenterne maae ikke pantſette deres i Handelen havende Portioner, men ſamme at være og forblive u-forpantet til Intereſſentſkabets Skadeslöſe Sikkerhed; dog at det ſtrax til alles Efterretning bliver offentlig bekiendtgiort, ſaadan Pant-

fetning herefter at være forbudden. faaledes baade for Vores Aarlige Afgift od Landets forfvarlige providering haver forfikret, og fig til Os forpligtet; Ingen maa indlades udi Societetet imod Interesfenternes Villie. Saa maae ingen uden deres Villie og Samtykke udi Handelen eller Societetet med dennem indlades. Hvad Intereffenterne udi Societetet viidere kand finde fornöden til denne Handels-Floer og Confervation og det gemeene Befte allerunderdanigft for Os at föge og andrage, vil Vi allernaadigft efter deffen billig Befkaffenhed, fee befordret og bevilget; Hvad Interesfenterne kand finde fornöden til Handelens Flor og Befte allerunderdanigft at andrage, vil Hans Majeft. efter deffen billige Befkaffenhed fee befordret og bevilget. Saa tillader Vi og Allernaadigft, at Societetets Intereffenter, faadan Convention, fom de for Handelens Opkomft og deres egen Befte fornöden eragte, faa længe der udi intet findes ftridigt imod Vores Lov og Forordninger, og den dennem Allernaadigft meddeelte Octroye imellem fig indbyrdes opretter, og efter forefaldende Omftændigheder forandres, hvilken Foreening naar den af famtlig Interesfenterne er famtykket og underfkrevet fkal være ligefaa gyldig, og af famme Kraft anfees, fom den af Os Allernaadigft var confirmeret; Interesfenterne tillades imellem fig indbyrdes faadan Convention at oprette, fom de til Handelens Opkomft og deres egen Befte fornöden eragte. Thi forbyde Vi alle og eenhver være fig Vores egne Indbyggere eller Fremmede og Udlændfke fornevnte forhen Specificerede Intereffenter i Societetet og hvem de ellers

ellers herefter med sig maatte indtage eller deres Arvinger, som saaledes ere privilegerede, nogen Hinder, Forfang eller Indpas, udi denne deres Handel og Trafique i nogen Maade at giöre. Under vor Hyldest og Naade.

Givet paa Hirschholms Slot
den 13 Julii 1742.

Under vor Kongl. Haand og Seigl

(L.S.) Christian R.

Berckentin, Tott, Adzleu.

Octroye
for
Det Islandske Societet
eller Interessentskab paa dito
Lands Besegling i 10 Aar
imod Afgift Aarlig
16100 Rdlr. Croner.

Holst.